

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1974

N:o 90—93

-
- Innehåll:** Nr 90. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.
Nr 91. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande explosionsfarliga ämnen.
Nr 92. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om socialhjälp i landskapet Åland.
Nr 93. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om studiestöd.
-

Nr 90.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.

Föredragen för Republikens President den 5 december 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 16 december 1974.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ ändras 7 § 2 mom., 9 § 2 mom., 10 § 1, 2 och 3 mom., 29 § 2 mom., 42 § 2 mom., 119 § 2 mom., 126 § 2 mom., 127 § 2 mom., 135 §, 139 § 1 mom. och 140 § 1 mom. landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (20/59), av dessa lagrum 7 § 2 mom., 10 § 1, 2 och 3 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 15 april 1969 (19/69), 9 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 11 juli 1968 (33/68) och 127 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 20 april 1966 (16/66) såsom följer:

7 §.

Byggnadslov skall sökas hos byggnadsnämnden.

9 §.

Tillsyn över byggnadsverksamheten i kommun utövas av byggnadsnämnderna.

10 §.

I kommun skall finnas en byggnadsnämnd, som handlägger ärenden rörande byggnadsverksamheten och utövar tillsyn över byggandet samt vid behov tillhandagår med råd och vägledning.

Byggnadsnämnd består av ordförande samt minst två och högst sex ledamöter, vilka alla jämte erforderligt antal ersättare utses av kommunens fullmäktige för fyra år i sänder. Fullmäktige förordnar en av ledamöterna att fungera som viceordförande. Av ordföranden fordras god förtroendet med samt av ledamöterna kännedom om byggnadsverksamhet.

För byggnadsrådgivning och tillsyn skall i kommun finnas en eller flere byggnadsnämnden underställda byggnadsinspektörer, vilkas tjänster är antingen huvud- eller bisysslor. Byggnadsinspektörstjänst kan vara förenad med annan kommunal tjänst. Med tillstånd av landskapsstyrelsen kan kommuner även ha gemensam byggnadsinspektör. Är byggnadsverksamheten i kommunen så ringa, att byggnadsinspektörstjänst icke kan anses av behovet påkallad

¹⁾ Ls framst. nr 53/1973—74 Lt.
Lu. bet. nr 31/1973—74.
Stu. bet. nr 42/1973—74.

och kommunen på annat sätt ordnat byggnadsinspektionen kan landskapsstyrelsen på ansökan tillsvidare befria kommunen från skyldighet att upprätthålla sådan tjänst.

29 §.

Grävning, sprängning, planering, fyllning, trädfällning eller annan därmed jämförlig åtgärd får ej på generalplaneområde vidtagas utan byggnadsnämndens tillstånd, om åtgärden uppenbart är ägnad att försvåra områdets nyttjande för ändamål, vartill det i generalplanen avsatts. Tillstånd bör ej förvägras, om staden förordar dess beviljande.

42 §.

Grävning, sprängning, planering, fyllning, trädfällning eller annan med dem jämförlig åtgärd får ej vidtagas på stadsplaneområde utan byggnadsnämndens tillstånd om åtgärden uppenbart är av den art, att den ansenligt kan försvåra områdets användning för det i stadsplanen avsedda ändamålet eller förstöra stadsbilden.

119 §.

Landskapsstyrelsen kan förordna att byggnad, som ej fyller i 1 mom. angivna krav, skall iståndsättas eller rivas.

126 §.

I 1 mom. avsedd konstruktion eller anläggning får uppföras även på område där byggnadsförbud eller byggnadsinskränkning är gällande, såvitt ej byggnadsordning eller plan det uttryckligen förbjuder. Byggnadsnämnd äger likväl befogenhet att förbjuda uppförande av konstruktion eller anläggning eller förordna om dess bortskaffande, där est den ej med hänsyn till hållfasthet, brandsäkerhet eller utseende eller i hygieniskt avseende fyller skäliga krav eller om den är till men för samfärdseln eller ej passar in i omgivningen.

127 §.

Byggnadsnämnd äger befogenhet att under förutsättning som nämnes i 1 mom. bevilja byggnadslov, då fråga är om en mindre avvikelse från stadganden, påbud, förbud eller andra begränsningar rörande uppförande av nybyggnad eller om uppförande av tillfällig nybyggnad för en tid av högst fem år eller om i 41 § 2 mom. 3 punkten nämnda fall.

135 §.

Byggnadsnämnds beslut i ärende som rör byggnadslov samt länsstyrelsens eller landskapsstyrelsens beslut i ärende som rör byggnadslov, fastställande av byggnadsordning eller byggnadsplan eller byggnadsförbud eller tillstånd som avses i 5 och 127 §§ ävensom landskapsstyrelsens beslut som grundar sig på denna lag eller i stöd av densamma utfärdade föreskrifter, skall utfärdas efter anslag och anses ha blivit delgivet sakägare, då anslaget uppsatts.

139 §.

Om någon uppför nybyggnad eller vidtager annan åtgärd, i strid med stadgandena i denna lag eller i stöd av densamma utfärdade förbud eller föreskrifter, eller tredskas på annat sätt vid fullgörandet av honom enligt dem åvilande skyldigheter, skall landskapsstyrelsen tvinga den tredskande att iakttaga bestämmelserna, att avlägsna eller ändra utfört arbete och att fullgöra sina skyldigheter genom föreläggande av vite eller vid äventyr att det försummade utföres på den försumliges bekostnad. Då felet är ringa kan dock landskapsstyrelsen på synnerliga skäl avstå från nämnda åtgärder.

140 §.

Påbörjas byggnadsarbete utan tillstånd eller i strid med beviljat tillstånd eller utan att stadgandena i denna lag eller i stöd av densamma utfärdade förbud eller föreskrifter iakttages, äger byggnadsnämnd och av denna förordnad övervakare av byggnadsarbetet befogenhet att genom att stänga eller försegla arbetsplatsen, utlägga hinder, anordna vakthållning, avskära ledningar eller genom annan lämplig åtgärd avbry-

ta arbetet. Om åtgärden bör byggnadsnämnden och av nämnden förordnad övervakare ofördröjligen underrätta landskapsstyrelsen. Åtgärden skall ofördröjligen återkallas om landskapsstyrelsen så förordnar. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975.

Mariehamn, den 17 september 1974.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman.

Nils Dahlman
vicetalman.

Olof Jansson
vicetalman.

Nr 91.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande explosionsfarliga ämnen.

Föredragen för Republikens President den 5 december 1974.
Utfärdad i Mariehamn den 16 december 1974.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ fogas till 1 § 1 mom. landskapslagen den 6 april 1971 om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande explosionsfarliga ämnen (12/71) nya 11, 12 och 13 punkter såsom följer:

1 §.

För upprätthållande av allmän säkerhet samt till skydd för liv och egendom skall, utöver vad i stadgandena om bedrivande av näring därom är föreskrivet, följande i riket utfärdade författningar jämte senare gjorda ändringar äga tillämpning i landskapet Åland:

11) handels- och industriministeriets beslut den 20 september 1973 om transport av explosiva ämnen på landsväg (FFS 735/73);

12) handels- och industriministeriets beslut den 20 september 1973 om handel med och anskaffning av pyrotekniska varor och andra halvexplosiva ämnen av klass Ic (FFS 736/73); samt

13) handels- och industriministeriets beslut den 22 maj 1974 om transport av brännbara vätskor i tankfordon och löscistern (FFS 387/74) dock så att i 41 och 42 §§ detta beslut påbjuden finskspråkig text ej erfordras inom landskapet.

Mariehamn, den 17 september 1974.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman.

Nils Dahlman
vicetalman.

Olof Jansson
vicetalman.

¹⁾ Ls framst. nr 50/1973—74 Lt.
Lu. bet. nr 30/1973—74.
Stu. bet. nr 41/1973—74.

Nr 92.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om socialhjälp i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 5 december 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 16 december 1974.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ ändras 25 § 1 mom., 30 §, 34 § 1 mom., 38 § 2 mom., 40 §, 51 § 1 mom. och 55 § landskapslagen den 18 juli 1956 om socialhjälp i landskapet Åland (21/56), av dessa lagrum 25 § 1 mom., 30 §, 38 § 2 mom. och 40 § sådana de lyder i landskapslagen den 6 april 1971 (6/71), och fogas till lagens 38 § nya 3 och 4 mom. som följer:

25 §.

Vårdtagare, som är i behov av anstaltsvård och som det icke anses möjligt eller lämpligt att placera eller hålla i kommunalhem eller i annan i 18 § avsedd vårdanstalt eller med stöd av lagen om vård av dem som missbruka berusningsmedel (FFS 96/61), i däri avsedd vårdanstalt, eller i arbetsinrättning med stöd av lagen om lösdrivare (FFS 57/36), kan med stöd av denna lag intagas i arbetsinrättning, om honom där kan beredas ändamålsenlig vård. Den som på grund av sjukdom, invaliditet eller annat liknande skäl är i behov av specialvård får likväl icke intagas eller hållas i arbetsinrättning.

30 §.

Socialnämnden kan hos den som fått socialhjälp indriva ersättning för härav förorsakade kostnader, om det sedan socialhjälpen lämnats framgått, att beviljandet grundat sig på vilseledande uppgifter av den som fått hjälpen, av dennes make eller barn, eller på motsvarande sätt hos den som är försörjningspliktig gentemot den som fått hjälpen då den försörjningspliktige givit dylika uppgifter.

34 §.

Erhåller person socialhjälp i form av anstaltsvård, eller har socialhjälp beviljats

aningen helt eller delvis i form av förskott mot emotsedda pensioner, livräntor, understöd eller andra fortlöpande eller i ett för allt inflytande inkomster eller tillgodohavanden, äger socialnämnden befogenhet att uppbära och lyfta honom tillkommande, ovan avsedda inkomster och tillgodohavanden för den tid anstaltsvården varar eller socialbidrag av förskottsnatur beviljats samt att använda dem för hans vård och för ersättning av socialhjälpen, dock med beaktande av vad om användningen av sådan prestation till äventyrs annorstädes föreskrives. Över dessa medel skall särskilt konto föras.

38 §.

Yrkande på ersättning för socialhjälp skall i fall som avses i 29 § anhängiggöras inom tre år från det socialhjälpen gavs eller om kostnaderna därför icke under sagda tid kunnat utredas, inom kalenderåret efter det då kostnaderna erlades, vid äventyr, att rätten till ersättning är förverkad i fråga om den socialhjälp, som den ersättningskyldige icke samtyckt till att ersätta.

Har vid fattande av i 29 § avsett beslut bestämts, att socialhjälp skall återindrivas ur socialhjälpstagarens medel först efter dennes död, skall yrkande om ersättning för socialhjälp anhängiggöras inom tre år efter socialhjälpstagarens död.

I övriga fall iakttogs vad allmänt gäller om preskription av fordran.

40 §.

För kostnaderna för anstaltsvård under minst 14 dygn har den kommun, där vårdtagaren vistas, rätt att på ansökan erhålla ersättning av den kommun, som det enligt 7 § 2 mom. skulle ha ålegat att giva social-

¹⁾ Ls framst. nr 48/1973—74 Lt.
Lu. bet. nr 29/1973—74.
Stu. bet. nr 39/1973—74.

hjälp. Av synnerligen vägande skäl kan ersättningens belopp likväl skäligen jämkas.

Kommun, som önskar erhålla i 1 mom. avsedd ersättning, skall ofördröjligen göra skriftlig anmälan om anstaltsvården hos socialnämnden i den kommun, på vilken det enligt 7 § 2 mom. skulle ha ankommit att giva socialhjälp. Villkor för ersättning är, att ansökan därom anhängiggjorts inom 90 dagar från det beslutet om anstaltsvård fattats. Anhängiggöres ej ansökan inom nämnda tid, går kommunen förlustig sin rätt att erhålla ersättning för den socialhjälp som den givit innan ansökan anhängiggjordes och som vederbörande kommun icke skriftligen samtyckt till att ersätta.

I 1 mom. avsedda ersättningsärenden avgörs av länsstyrelsen i det län, där den kommun som givit socialhjälp är belägen.

51 §.

Länsstyrelsen kan bemyndiga socialnämnden att förpassa person, som icke har sin i 7 § 2 mom. avsedda hemort i kommunen och som fortgående är intagen i anstalt för

vård eller är i behov därav, till den kommun där hans hemort är belägen.

55 §.

Iakttar i arbetsinrättning intagen person icke bestämmelserna i inrättningens reglemente eller bryter han på annat sätt mot ordningen där, har föreståndaren för inrättningen rätt att i enlighet med vad som är bestämt i inrättningens reglemente minska honom tillkommande förmåner eller hålla honom isolerad i ljust rum i högst tre dygn. Såsom dylik åtgärd får likväl icke minskning av födan tillgripas.

Anses strängare åtgärd nödig, kan inrättningens direktionschef förordna om inspärning av överträdaren i ljust isoleringsrum för högst sju dygn.

Över de i 1 och 2 mom. nämnda åtgärderna skall föras bok.

Om i arbetsinrättning intagen person rymmer eller försöker rymma från inrättningen, skall han återföras dit, och inrättningens föreståndare äger rätt att på begäran härför erhålla nödig handräckning av polismyndighet. Angående tillgripande av våld i dylika fall gäller i tillämpliga delar vad i detta avseende i strafflagen stadgas om häktad person.

Mariehamn, den 17 september 1974.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman.

Nils Dahlman
vicetalman.

Olof Jansson
vicetalman.

Nr 93.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om studiestöd.

Föredragen för Republikens President den 5 december 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 16 december 1974.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ ändras 7 § 1 mom. landskapslagen den 10 juli 1972 om studiestöd (48/72) som följer:

7 §.

För studielån som avses i denna lag er-

Mariehamn, den 17 september 1974.

lägger landskapet i räntegottgörelse till kreditinrättning ett belopp som fastställs av landskapsstyrelsen till högst fem procent om året.

Denna lag tillämpas från den 1 juli 1974.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman.Nils Dahlman
vicetalman.Olof Jansson
vicetalman.

¹⁾ Ls framst. nr 49/1973—74 Lt.
Ku. bet. nr 8/1973—74.
Stu. bet. nr 40/1973—74.